

A LEGNEHEZEBB KÉRÉS; LEGYEN MEG A TE AKARATOD!

Túrmezei Erzsébet

Ha elkerülnek gondok, bánatok,
Könnyű kimondani,
De ha nehéz órák jönnek, s az öröm ködbe vész,
Ha a szív vérzik, a lélek zokog,
Ha éjszakának tűnnek a nappalok,
Eltördelni mégis a mondatot:
Hogy legyen meg a Te akaratod!

Inkább sikoltanék; Atyám, ne, ne!
Mért kell ennek így történnie?
Szívem keserű lázadásba jut
Ha érthetetlen előtte az út!
Sírva tesz fel kínzó kérdéseket,
Én Istenem, hát ez a szeretet?!
Aztán elcsitul.

Bocsáss meg Atyám,
Te szeretsz engem híven, igazán.
Kínban vergődő szívvel is tudom,
Te vezetsz engem a legjobb úton.
Ellenemre is véghez viheted,
De szívem attól nem lesz csendesebb.

Taníts meg hát szívből kiáltani
Ne csak szájjal, szívvel mondani:
Ahogy Te akarsz, ne ahogy én
A béke csak úgy lesz az enyém.

Lehet az út tövises, meredek,
Amerre vezetsz, bátran mehetek,
S mindennapi kérésem az marad,
Add, hogy csupán Téged kívánjalak.
Legyen akaratod, ha a nap nevet,
Legyen akaratod, ha az éj temet.
Legyen akaratod most és mindörökké,
Igen, fogd meg kezem, fogadd el a szívem!
S ha utad célját el is takarod,
Hiszek! Legyen ahogy Te akarsz!

Forrás: www.keresztenydalok.hu